

Írta:

2013. november 07. csütörtök, 09:48

Az Európai Kóruszövetség éves közgyűlését Pécsen tartja, 2013. november 8-tól 10-ig. Ennek kapcsán hívták meg az érintettek a pécsi városházára a sajtó képviselőit. Ahol beszámoltak arról is, miképpen áll a 2015-ös, szintén ide szervezett nagy találkozóval. Az eseményen megjelent mások mellett Móczár Gábor, a kontinentális szövetség elnöke (képünkön középen) is, Lakner Tamással közösen (a képen balra), aki a Regionális Kulturális Művészeti Tanács elnöke.

Pécs egykoron, még 1988-ban volt már házigazdája az Europa Cantat néven ismert nagy művészeti találkozónak. Erről megemlékezett az elnök, **Móczár Gábor**, még hozzá komoly büszkeséggel. Mert akkor a dolog komoly áttörésnek számított, a szocialista blokkban, illetve a nyugati végeken egyaránt. Két év múlva, 2015-ben újra a baranyai megyeszékhely fogadhatja az aranytorkú együtteseket. Az időszaki vezetői konferenciát pedig mindig ott szokták megtartani, ahol később a dalosok adnak egymásnak randevút.

Korábban ez a város az olaszországi Torino volt, ahonnan most eljött **Carlo Pavese** alelnök is. Aki elmondta, összesen, a kórustagokkal, technikai személyzetekkel együtt, egy-egy hasonló szervezésre négyezer fő körüli létszám szokott összejönni. Ami természetesen alaposan fellendíti a turistákra váró szálláshelyek, vendéglők forgalmát.

A mostani ülés egyrészt megtiszteltetés a városnak, másrészt viszont már előrevetíti egy sokkal jelentősebb rendezvény feladatit. Mindezt már **dr. Páva Zsolt** tette hozzá, kijelentve, mivel 2010-ben, amikor Európa Kulturális Fővárosa lehetett a település, sok-sok köztér megújult, ezért hatalmas beruházásokra senki se számítson, az elkövetkező időszakban.

Szakmai értékelésében **Lakner Tamás** karnagy kifejtette, ott vagyunk az európai zenei térképen, ismernek, elismernek minket a „konkurens” muzikális formációk. Annak ellenére is így van ez, ha tudjuk, egyre nehezebb kiválogatni a legrátermettebbeket a komoly feladatra.

Egykoron a hidegháború ellenszere volt

Írta:

2013. november 07. csütörtök, 09:48

A senki sem gondolhatta, miszerint az európai kórusmozgalmak megoldják a világpolitikai konfliktusokat. Ennek ellenére, az elmúlt évszázad hatvanas éveinek elején, derekán, a mozgalom kezdett kiszélesedni. A karok egymással barátkoztak, több országban is. A Kelet-európai régió ebből a szempontból – sajnos – egzotikusan zárt környéknek számított. Ennek okán, az utazás reményében, a honi csoportos dalolás a vasfüggöny mögött valóban magas szintre jutott. A képzeletbeli, illetve valódi falak azóta, szerencsére többnyire leomlottak, a nívó viszont nálunk nem esett vissza.